

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 29. maaliskuuta 2022
(OR. en)

5442/22

Toimielinten välinen asia:
2018/0005 (CNS)

FISC 16
ECOFIN 49

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: NEUVOSTON DIREKTIIVI direktiivien 2006/112/EY ja (EU) 2020/285
muuttamisesta arvonlisäverokantojen osalta

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2022/...,

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

**direktiivien 2006/112/EY ja (EU) 2020/285
muuttamisesta arvonlisäverokantojen osalta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

¹ Lausunto annettu 9. maaliskuuta 2022 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

² EUVL C 283, 10.8.2018, s. 35.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Arvonlisäverokantoja koskevilla säännöillä, sellaisina kuin niistä säädetään neuvoston direktiivissä 2006/112/EY¹, pyritään säilyttämään sisämarkkinoiden toimivuus ja välttämään kilpailun vääristyminen. Kyseiset säännöt laadittiin yli kaksi vuosikymmentä sitten alkuperäperiaatteen pohjalta. Komissio ilmoitti 7 päivänä huhtikuuta 2016 antamassaan tiedonannossa arvonlisäveroa koskevasta toimintasuunnitelmasta "Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaluetta – aika tehdä päätöksiä" ja 4 päivänä lokakuuta 2017 antamassaan tiedonannossa alv-toimintasuunnitelman jatkotoimista "Kohti yhtenäistä EU:n alv-aluetta – Tekojen aika" aikovansa mukauttaa kyseisiä sääntöjä sellaista jäsenvaltioiden välisessä yritysten välisessä rajatylittävässä tavarakaupassa sovellettavaa lopullista arvonlisäverojärjestelmää varten, joka perustuisi verotukseen määräjäsenvaltiossa.
- (2) Sellaisessa järjestelmässä, jossa tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia verotettaisiin määräjäsenvaltiossa, tavaroiden luovuttajilla ja palvelujen suorittajilla ei olisi merkittävää hyötyä sijoittautumisesta alemman arvonlisäverokannan jäsenvaltioon. Tällaisessa järjestelmässä arvonlisäverokantojen suurempi vaihtelu ei häiritsisi sisämarkkinoiden toimintaa eikä vääristäisi kilpailua. Tällaisissa olosuhteissa olisi aiheellista myöntää jäsenvaltioille enemmän liikkumavaraa verokantojen vahvistamisessa.

¹ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (3) Alennettuihin verokantoihin oikeutettujen tavaroiden ja palvelujen olisi tähdättävä hyödyttämään loppukuluttajaa ja niillä olisi pyrittävä yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin. Jotta vältettäisiin tarpeeton monimutkaisuus ja siitä seuraava liiketoiminnan kustannusten nousu erityisesti yhteisön sisäisessä kaupassa, sen jälkeen kun jäsenmaat valitsevat tällaiset tavarat ja palvelut tämän mukaisesti, alennettuja verokantoja sovellettaisiin yleisesti koko kaupalliseen ketjuun.
- (4) Alennettujen verokantojen soveltamisen mahdollistavan oikeudellisen kehyksen olisi oltava yleisesti ottaen johdonmukainen muiden unionin politiikkojen, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/522¹ ja komission 11 joulukuuta 2019 antaman tiedonannon ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma” kanssa. Jotta jäsenvaltiot voisivat soveltaa alennettuja verokantoja terveydenhuoltojärjestelmiensä häiriönsietokyvyn vahvistamiseksi, on aiheellista laajentaa niiden tavaroiden ja palvelujen valikoimaa, joita pidetään välttämättöminä terveydenhuollon järjestämisen tukemiseksi sekä vammojen kompensoimiseksi ja voittamiseksi. Lisäksi jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus edistää ilmastoneutraalia ja vihreää taloutta soveltamalla alennettuja verokantoja ympäristöystävällisiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin samalla kun valmistellaan ympäristölle haitallisten luovutusten ja suoritusten nykyisen etuuskohtelun asteittaista poistamista.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2021/522, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2021, unionin terveysalan toimintaohjelman (EU4Health) perustamisesta kaudeksi 2021–2027 ja asetuksen (EU) N:o 282/2014 kumoamisesta (EUVL L 107, 26.3.2021, s. 1).

- (5) Kaikkia jäsenvaltioita on kohdeltava yhdenvertaisesti, minkä vuoksi niille olisi annettava samat mahdollisuudet soveltaa alennettuja verokantoja, joiden olisi kuitenkin pysyttävä poikkeuksina yleisestä verokannasta. Tällainen yhdenvertainen kohtelu voidaan saavuttaa antamalla kaikille jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa hyväksyttäviin tavaroihin ja palveluihin määritellyissä rajoissa enintään kahta alennettua verokantaa, jotka ovat vähintään 5 prosenttia, yhtä alennettua verokantaa, joka on alhaisempi kuin 5 prosentin vähimmäismäärä, ja vapautusta, johon liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero.
- (6) Kun otetaan huomioon sekä tarve välttää alennettujen verokantojen leviäminen budjettisyistä että yhdenvertaisen kohtelun periaate, jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa alennettuja verokantoja, jotka ovat vähintään 5 prosenttia, sellaisten tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, joita koskee enintään 24 direktiivin 2006/112/EY liitteen III kohtaa. Samoista syistä jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti soveltaa yhtä alennettua verokantaa, joka on alhaisempi kuin 5 prosentin vähimmäismäärä, ja vapautusta, johon liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero, mutta ainoastaan sellaisten tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin, joita koskee enintään seitsemän direktiivin 2006/112/EY liitteen III kohtaa, jotka ne ovat valinneet sellaisten tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten joukosta, joiden katsotaan kattavan perustarpeita, kuten luovutukset ja suoritukset liittyen elintarvikkeisiin, veteen, lääkkeisiin, farmaseuttisiin tuotteisiin, terveys- ja hygienia tuotteisiin, henkilökuljetuksiin ja tiettyihin kulttuuriesineisiin (kirjat, sanomalehdet ja aikakauslehdet), tai muiden direktiivin 2006/112/EY liitteessä III lueteltujen tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten joukosta, joihin muissa jäsenvaltioissa sovelletaan alennettuja verokantoja, jotka ovat alhaisempia kuin 5 prosentin vähimmäismäärä, tai vapautuksia, joihin liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero, kunhan ne noudattavat sovellettavia määräaikoja. On aiheellista myöntää tällaisia alennettuja verokantoja tai vapautuksia jo soveltaville jäsenvaltioille tarvittava aika kyseisiin rajoituksiin mukautumiseen.

- (7) On aiheellista sisällyttää aurinkopaneelit kyseisiin seitsemään kohtaan hiilestä irtautumista koskevien unionin ympäristösitoumusten ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisesti sekä tarjota jäsenvaltioille mahdollisuus edistää uusiutuvien energialähteiden käyttöä myös alennettujen arvonlisäverokantojen avulla. Jotta voidaan tukea siirtymistä uusiutuvien energialähteiden käyttöön ja edistää unionin energiaomavaraisuutta, on tarpeen antaa jäsenvaltioille mahdollisuus parantaa loppukuluttajien mahdollisuuksia käyttää vihreitä energialähteitä.
- (8) Sitä, että jäsenvaltio käyttää jotakin kyseisistä vaihtoehtoista, olisi pidettävä toimenpiteenä, joka sisältyy arvonlisäverokantojen järjestelmän logiikkaan ja joka toteutetaan selkeästi määritellyistä sosiaalisista syistä loppukuluttajan hyödyttämiseksi tai yleisen edun vuoksi.

- (9) Arvonlisäverokantoja koskevien yleisten sääntöjen lisäksi on useita voimassa olevia poikkeuksia, joiden nojalla tietyt jäsenvaltiot voivat soveltaa alhaisempia verokantoja. Kyseiset alhaisemmat verokannat on perusteltu maantieteellisillä erityispiirteillä tai sosiaalisilla syillä, jotka hyödyttävät loppukuluttajaa tai ovat yleisen edun mukaisia. Tällaiset alhaisemmat verokannat voisivat olla merkityksellisiä muille jäsenvaltioille. Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti on sen vuoksi aiheellista säätää kaikille jäsenvaltioille avoimesta mahdollisuudesta soveltaa alhaisempia verokantoja samoihin tavaroihin ja palveluihin kuin niihin, joihin sovelletaan alhaisempia verokantoja muissa jäsenvaltioissa, samoin edellytyksin. Kyseisen seitsemän kohdan enimmäismäärän noudattamiseksi jäsenvaltioiden, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat tällaisia alhaisempia verokantoja sellaisten tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, joita koskee useampi kuin seitsemän direktiivin 2006/112/EY liitteen III kohtaa, olisi rajoitettava alennettujen verokantojen, jotka ovat alle 5 prosentin vähimmäismäärän, soveltaminen ja sellaisten vapautusten, joihin liittyy oikeus tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron vähentämiseen, myöntäminen sellaisiin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, joita koskee seitsemän direktiivin 2006/112/EY liitteen III kohtaa, viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2032 tai lopullisen järjestelmän hyväksymisajankohtana sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi. Kyseiset muutokset eivät vaikuta direktiivissä 2006/112/EY olevassa X liitteessä säädettyihin poikkeuksia koskeviin järjestelyihin, jotka koskevat sellaisten vapautusten soveltamista, joihin ei liity oikeutta tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron vähentämiseen.

- (10) Lisäksi eräät muut poikkeukset sallivat tällä hetkellä tiettyjen jäsenvaltioiden soveltaa vähintään 12 prosentin alennettuja verokantoja tavaroihin ja palveluihin, joita ei ole lueteltu direktiivin 2006/112/EY liitteessä III. Ottaen huomioon, että kyseisten alennettujen verokantojen taso on lähellä yleistä verokantaa, ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti, on aiheellista säätää kaikille jäsenvaltioille avoimesta mahdollisuudesta soveltaa vähintään 12 prosentin alennettuja verokantoja samoihin tavaroihin ja palveluihin kuin niihin, joihin sovelletaan muissa jäsenvaltioissa vähintään 12 prosentin alennettuja verokantoja, samoin edellytyksin.
- (11) Muiden jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa alennettuja verokantoja, jotka ovat vähintään 12 prosenttia, direktiivin 2006/112/EY liitteeseen III kuulumattomiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin, ja alennettuja verokantoja, jotka ovat alle 5 prosenttia, ja vapautuksia, joihin liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero, sellaisten tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin, joita koskee direktiivin 2006/112/EY liitteen III mitkä tahansa muut kohdat kuin 1–6 ja 10 c kohta, edellyttäen, että ne noudattavat tässä direktiivissä säädettyä arvonlisäverokantojen rakennetta sekä vastaavia edellytyksiä, joita soveltavat ne jäsenvaltiot, joissa alennetut verokannat tai vapautukset, joihin liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero, olivat käytössä 1 päivänä tammikuuta 2021. Kyseisiin muihin jäsenvaltioihin olisi kuuluttava ne jäsenvaltiot, jotka tällä hetkellä soveltavat alennettuja verokantoja ja vapautuksia, joihin liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero, ja haluaisivat soveltaa sellaisia alennettuja verokantoja, jotka ovat vähintään 12 prosenttia, direktiivin 2006/112/EY liitteeseen III kuulumattomiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin, sellaisia alennettuja verokantoja, jotka ovat alle 5 prosenttia, tai sellaisia vapautuksia, joihin liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero, jotka ovat muita kuin niiden tällä hetkellä soveltamat.

- (12) Jäsenvaltioiden, jotka poikkeuksien perusteella sovelsivat 1 päivänä tammikuuta 2021 alennettuja verokantoja tai myönsivät vapautuksia, joihin liittyy tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron vähennysoikeus, olisi ilmoitettava arvonlisäverokomitealle poikkeusten keskeiset säännökset ja edellytykset, jotka sisältyvät niiden kansalliseen lainsäädäntöön, jota sovellettiin 1 päivänä tammikuuta 2021, ja joihin muut jäsenvaltiot saavat oikeuden. Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus ja mahdollistaa kaikille jäsenvaltioille yhtäläinen oikeus kyseisiin poikkeuksiin, ja perustuen asianomaisten jäsenvaltioiden asetettuun määräaikaan mennessä toimittamiin tietoihin, komission on laadittava ja jaettava välittömästi kyseiset tiedot saatuaan kaikille jäsenvaltioille täydellinen luettelo tavaroista ja palveluista, joihin tällaisia alennettuja verokantoja tai vapautuksia sovelletaan. On olennaisen tärkeää, että jäsenvaltiot noudattavat tällaisten tietojen toimittamiselle asetettua määräaika sen varmistamiseksi, että kaikilla jäsenvaltioilla on yhtäläiset oikeudet poikkeuksiin.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi voitava komission jakamien tietojen perusteella soveltaa alennettuja verokantoja ja vapautuksia, joihin liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero, sellaisiin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin, joihin muut jäsenvaltiot soveltavat tällaisia verokantoja ja vapautuksia, edellyttäen, että alennettuja verokantoja ja vapautuksia sovelletaan samoin edellytyksin kuin kyseisiä verokantoja ja vapautuksia jo soveltavissa jäsenvaltioissa. Kyseisten vaihtoehtojen käyttämistä varten jäsenvaltioiden olisi annettava yksityiskohtaiset säännöt ja toimitettava hyväksytyjen säännösten tekstit arvonlisäverokomitealle. Kyseisten toimitettujen tietojen perusteella komission olisi esitettävä neuvostolle kertomus, joka sisältää kattavan luettelon tavaroista ja palveluista, joihin jäsenvaltiot soveltavat alennettuja verokantoja ja vapautuksia, joihin liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero.

- (14) Kun otetaan huomioon tarve nykyaikaistaa ja päivittää luetteloa tavaroista ja palveluista, joihin voidaan soveltaa alennettuja verokantoja, direktiivi 2006/112/EY olisi muutettava siten, että sallitaan alennettujen verokantojen soveltaminen tiettyihin sosiaalipoliittisiin tavoitteisiin liittyen, varmistetaan selkeys ja otetaan huomioon neutraalisuuden periaate erityisesti varmistamalla arvonlisäverokantojen osalta samanlainen kohtelu tiettyjen tavaroiden vuokrauksen tai leasing-vuokrauksen ja luovutusten osalta.
- (15) Lisäksi jotta jäsenvaltiot voisivat tukea siirtymistä ympäristöystävällisten lämmitysjärjestelmien käyttöön, ja hiilestä irtautumista koskevien unionin ympäristösitoumusten mukaisesti, direktiivin 2006/112/EY liitteeseen III olisi lisättävä jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa alennettua verokantaa sellaisten erittäin tehokkaiden vähäpäästöisten lämmitysjärjestelmien luovuttamiseen ja asentamiseen, jotka täyttävät ympäristölainsäädännön kriteerit.

- (16) Digitalisaatiolla on keskeinen rooli arvon luomisessa ja kilpailukyvyn edistämässä. Digitaalitalouden ja -yhteiskunnan indeksillä mitataan ja asetetaan järjestykseen jäsenvaltioiden digitaalinen suorituskyky sellaisten ennalta määriteltyjen indikaattorien perusteella, jotka osoittavat merkittäviä eroja digitaalisessa kehityksessä. Internetyhteyspalvelujen heikon kattavuuden korjaamiseksi ja niiden kehittämisen edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa alennettua verokantaa tällaisiin palveluihin. Alennetun verokannan soveltaminen internetyhteyspalveluihin olisi räätälöitävä kansallisessa digitalisaatiopolitiikassa asetettujen tavoitteiden mukaisesti, ja sen soveltamisalaa olisi sen vuoksi rajoitettava. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2120¹ mukaisesti internetyhteyspalvelut tarjoavat yhteyden, mutta eivät ulotu internetin kautta tarjottavaan sisältöön.
- (17) Lisäksi kun otetaan huomioon talouden digitalisaatio, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää samanlainen verokohtelu suoratoistona lähetettäville toiminnoille, myös tapahtumille, kuin paikan päällä osallistuttaville, joihin voidaan soveltaa alennettuja verokantoja.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja säännellyn EU:n sisäisen viestinnän vähittäishinnoittelusta sekä direktiivin 2002/22/EY ja asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1).

- (18) Verotuksen varmistamiseksi kulutusjäsenvaltiossa on välttämätöntä, että kaikki palvelut, jotka voidaan suorittaa asiakkaalle sähköisesti, ovat veronalaisia paikassa, johon asiakas on sijoittautunut tai jossa hänellä on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka. Sen vuoksi on tarpeen muuttaa tällaiseen toimintaan liittyvien palvelujen suorituspaikkaa koskevia sääntöjä.
- (19) Oikeusvarmuuden takaamiseksi on tarpeen selventää, että kun on kyse sosiaalisia hyvinvointipalveluja tuottavista laitoksista, alennetun verokannan soveltamisedellytyksiä arvioitaessa olisi otettava huomioon koko laitoksen yleinen toiminta ja tavoitteet riippumatta tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen lopullisesta edunsaajasta.
- (20) Lisäksi direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava, jotta alennettuja verokantoja voitaisiin soveltaa rajoitetussa määrässä erityistilanteita sosiaalisista syistä, loppukuluttajan hyväksi ja yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi. Sen vuoksi direktiivin 2006/112/EY liitteessä III olevaa luetteloa tavaroista ja palveluista, joihin voidaan soveltaa alennettuja verokantoja, olisi laajennettava siten, että se sisältää rajoitetun määrän tällaisia voimassa olevia poikkeuksia.

- (21) Covid-19-pandemia osoitti, että direktiiviä 2006/112/EY on tarpeen mukauttaa, jotta oikeudellinen kehys olisi valmis vastaamaan tuleviin kriiseihin ja jotta jäsenvaltiot voisivat reagoida nopeasti poikkeuksellisiin olosuhteisiin, kuten pandemioihin, humanitaarisiin kriiseihin ja luonnonkatastrofeihin. Tätä varten jäsenvaltioilla, joille komissio on antanut luvan soveltaa vapautusta arvonlisäverosta katastrofien uhrien hyväksi tuotuihin tavaroihin, olisi samoin edellytyksin oltava mahdollisuus soveltaa vapautusta, johon liittyy oikeus vähentää tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero, kyseisten tavaroiden yhteisöhankintoihin ja kotimaisiin luovutuksiin, ja tällaisiin tavaroihin liittyvien palvelujen suorituksiin, hyväksytyille elimille, jotta nämä voivat auttaa tällaisten katastrofien uhreja. Jos vapautuksia koskevat edellytykset eivät enää täyty, tällaisten tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista olisi suoritettava arvonlisäveroa.

- (22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin päätavoitteita, jotka ovat niiden tavaroiden ja palvelujen luettelon päivittäminen, joihin voidaan soveltaa alennettuja verokantoja, ja perusteiden vahvistaminen sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioilla on yhtäläiset oikeudet soveltaa alennettuja verokantoja, vaan ne voidaan nykyisten rajoitusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (23) Direktiivi 2006/112/EU on muutettu neuvoston direktiivillä (EU) 2020/285¹. Tässä direktiivissä säädettyjen arvonlisäverokantojen erilaisen rakenteen vuoksi direktiivissä (EU) 2020/285 olevia viittauksia olisi muutettava.

¹ Neuvoston direktiivi (EU) 2020/285, annettu 18 päivänä helmikuuta 2020, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän osalta ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi tehtävän hallinnollisen yhteistyön ja tietojenvaihdon osalta (EUVL L 62, 2.3.2020, s. 13).

- (24) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (25) Direktiivit 2006/112/EY ja (EU) 2020/285 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

¹ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

1 artikla
Direktiivin 2006/112/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) lisätään 53 artiklaan kohta seuraavasti:

"Tätä artiklaa ei sovelleta ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin tapahtumiin pääsyyn, jos osallistuminen on virtuaalista.";

- 2) lisätään 54 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jos palvelut ja liitännäispalvelut liittyvät toimintaan, joka lähetetään suoratoistona tai asetetaan muutoin virtuaalisesti saataville, suorituspaikka on kuitenkin paikka, johon muu kuin verovelvollinen henkilö on sijoittautunut tai jossa hänellä on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka.";

- 3) korvataan 59 a artiklan johdantokappale seuraavasti:

"Kaksinkertaisen verotuksen, verottamatta jättämisen tai kilpailun vääristymisen estämiseksi jäsenvaltiot voivat niiden palvelujen osalta, joiden suorituspaikka määräytyy 44 ja 45 artiklan, 54 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 56, 58 ja 59 artiklan mukaan, katsoa";

4) korvataan 81 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiot, jotka eivät 1 päivänä tammikuuta 1993 käyttäneet 98 artiklan mukaista mahdollisuutta soveltaa alennettua verokantaa, voivat käyttäessään 89 artiklassa säädettyä mahdollisuutta säätää, että liitteessä III olevassa 26 kohdassa tarkoitetuissa taide-esineiden luovutuksissa veron peruste on yhtä suuri kuin 73, 74, 76, 78 ja 79 artiklan mukaisesti vahvistetun määrän murto-osa.";

5) muutetaan 94 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Tavaroiden tuontiin on sovellettava samaa verokantaa, jota sovelletaan jäsenvaltion alueella tapahtuviin saman tavaran luovutuksiin.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka soveltavat yleistä verokantaa liitteessä IX olevassa A, B ja C osassa lueteltujen taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutuksiin, voivat soveltaa 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn mukaisesti alennettua verokantaa kyseisten tavaroiden tuontiin jäsenvaltion alueella.";

6) korvataan 98 artikla seuraavasti:

"98 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa enintään kahta alennettua verokantaa.

Alennetut verokannat on vahvistettava prosenttiosuutena veron perusteesta, jonka on oltava vähintään 5 prosenttia ja jota saa soveltaa ainoastaan liitteessä III lueteltuihin tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja verokantoja tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, joita koskee enintään 24 liitteen III kohtaa.

2. Jäsenvaltiot voivat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kahden alennetun verokannan lisäksi soveltaa yhtä alennettua verokantaa, joka on alhaisempi kuin 5 prosentin vähimmäismäärä, ja vapautusta, johon liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, joita koskee enintään seitsemän liitteen III kohtaa.

Alennettua verokantaa, joka on alhaisempi kuin 5 prosentin vähimmäismäärä, ja vapautusta, johon liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennyskelpoisuus, voidaan soveltaa ainoastaan tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, joita koskee seuraavat liitteen III kohdat:

- a) 1- 6 ja 10 c kohta;
- b) kaikki muut liitteen III kohdat, jotka kuuluvat 105 a artiklan 1 kohdassa säädettyjen mahdollisuuksien piiriin.

Sovellettaessa tämän kohdan toisen alakohdan b alakohtaa 105 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen asumista koskevien liiketoimien katsotaan kuuluvan liitteessä III olevan 10 kohdan soveltamisalaan.

Jäsenvaltioiden, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat alennettuja verokantoja, jotka ovat alhaisempia kuin 5 prosentin vähimmäismäärä tai myönsivät vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, joita koskee useampi kuin seitsemän liitteen III kohtaa, on rajoitettava kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista tai kyseisten vapautusten myöntämistä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan noudattamiseksi viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2032 tai siihen mennessä, kun 402 artiklassa tarkoitettu lopullinen järjestelmä on hyväksytty, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi. Jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää, mihin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin ne jatkavat kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista tai kyseisten vapautusten myöntämistä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja ja vapautuksia ei sovelleta sähköisesti suoritettaviin palveluihin, lukuun ottamatta liitteessä III olevassa 6, 7, 8 ja 13 kohdassa lueteltuja palveluja.
4. Soveltaessaan tässä direktiivissä säädettyjä alennettuja verokantoja ja vapautuksia jäsenvaltiot voivat käyttää yhdistettyä nimikkeistöä tai tilastollista toimialoittaista tuoteluokitusta, tai molempia, kyseisen luokan täsmällisen kattavuuden määrittämiseksi.";

7) lisätään artikla seuraavasti:

"98 a artikla

Edellä 98 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja ja vapautuksia ei sovelleta sellaisten taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutuksiin, joihin sovelletaan XII osaston 4 luvun erityisjärjestelmiä.";

8) kumotaan 99 artikla;

9) korvataan 100 artikla seuraavasti:

"100 artikla

Komissio toimittaa neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 ja sen jälkeen viiden vuoden välein kertomuksen liitteen III soveltamisalasta ja tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.";

10) kumotaan 101 artikla;

11) lisätään VIII osaston 2 lukuun jakso seuraavasti:

"2 a JAKSO

POIKKEUKSELLISET TILANTEET

101 a artikla

1. Jos komissio on myöntänyt jäsenvaltiolle neuvoston direktiivin 2009/132/EY* 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti luvan soveltaa vapautusta tavaroihin, jotka on maahantuotu katastrofin uhrien hyväksi, kyseinen jäsenvaltio voi myöntää samoin edellytyksin vapautuksen, johon liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, kyseisten tavaroiden yhteisöhankinnoille ja luovutuksille ja tällaisiin tavaroihin liittyvien palvelujen suorituksille, mukaan lukien vuokrauspalvelut.
2. Jäsenvaltion, joka haluaa soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua toimenpidettä, on ilmoitettava asiasta arvonlisäverokomitealle.

3. Kun tämän artiklan 1 kohdassa säädetystä vapautuksesta hyötyvien elinten hankkimia tavaroita tai palveluja käytetään muihin kuin direktiivin 2009/132/EY VIII osaston 4 luvussa säädettyihin tarkoituksiin, tällaisten tavaroiden tai palvelujen käytöstä on suoritettava arvonlisäveroa edellytyksin, jotka ovat voimassa silloin, kun vapautuksen edellytykset eivät enää täyty.

* Neuvoston direktiivi 2009/132/EY, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan b ja c alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta (EUVL L 292, 10.11.2009, s. 5).";

- 12) kumotaan 102 ja 103 artikla;
- 13) korvataan 104 artikla seuraavasti:

"104 artikla

1. Itävalta voi soveltaa Jungholtzin ja Mittelbergin (Kleines Walsertal) kunnissa toista yleistä verokantaa, joka on alempi kuin muualla Itävallassa sovellettava vastaava verokanta, mutta kuitenkin vähintään 15 prosenttia.
2. Kreikka voi soveltaa manner-Kreikassa sovellettavia verokantoja enintään 30 prosenttia alhaisempia verokantoja Lesboksen, Khioksen, Samoksen, Dodekanesian ja Kykladien alueilla ja Thassoksen, Pohjois-Sporadien, Samothraken ja Skyroksen saarilla.

3. Portugali voi soveltaa Azorien ja Madeiran itsehallintoalueilla suoritettuihin liiketoimiin sekä kyseisille alueille tapahtuvaan suoraan maahantuontiin alempia verokantoja kuin mantereella sovelletaan.
 4. Portugali voi soveltaa toista 98 artiklan 1 kohdassa säädetyistä kahdesta alennetusta verokannasta Lissabonin alueen siltatulleihin.";
- 14) kumotaan 104 a ja 105 artikla;
- 15) lisätään artiklat seuraavasti:

"105 a artikla

1. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin oikeuden mukaisesti 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja verokantoja tai myönsivät vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, liitteen III muissa kuin 1–6 ja 10 c kohdassa lueteltujen tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, voivat 98 artiklan 2 kohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista tai kyseisten vapautusten myöntämistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin oikeuden mukaisesti 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja verokantoja asumista koskeviin liiketoimiin, jotka eivät kuulu sosiaalipolitiikan piiriin, voivat 98 artiklan 2 kohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava arvonlisäverokomitealle 98 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohtaan liittyviä alennettuja verokantoja ja vapautuksia koskevat keskeiset kansalliset säännökset ja soveltamisedellytykset viimeistään ... päivänä...kuuta... [kolmen kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Muut jäsenvaltiot voivat 98 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltaa 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja verokantoja tai vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, samoihin tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin ja samoin edellytyksin kuin ne, joita sovellettiin 1 päivänä tammikuuta 2021 tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin oikeuden mukaisesti alle 12 prosentin alennettuja verokantoja, mukaan lukien 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisemmat alennetut verokannat, tai jotka myönsivät vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, muiden kuin liitteessä III lueteltujen tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, voivat 98 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista tai kyseisten vapautusten myöntämistä 1 päivään tammikuuta 2032 tai 402 artiklassa tarkoitetun lopullisen järjestelmän hyväksymiseen saakka sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

3. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin oikeuden mukaisesti vähintään 12 prosentin alennettuja verokantoja muiden kuin liitteessä III lueteltujen tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, voivat 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava arvonlisäverokomitealle kirjallisina tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja koskevat keskeiset kansalliset säännökset ja soveltamisedellytykset viimeistään ... päivänä...kuuta... [kolmen kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Muut jäsenvaltiot voivat 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltaa vähintään 12 prosentin alennettuja verokantoja samoihin tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin ja samoin edellytyksin, joita sovellettiin 1 päivänä tammikuuta 2021 tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista.

4. Poiketen siitä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, 1 päivään tammikuuta 2030 mennessä lakataan soveltamasta alennettuja verokantoja tai vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, fossiilisiin polttoaineisiin ja muihin tavaroihin, joilla on samankaltainen vaikutus kasvihuonekaasupäästöihin, kuten turpeeseen ja polttopuuna käytettävään puuhun. Alennettuja verokantoja tai vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus ja jotka koskevat kemiallisia torjunta-aineita ja kemiallisia lannoitteita, lakataan soveltamasta 1 päivään tammikuuta 2032 mennessä.

5. Jäsenvaltioiden, jotka tämän artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan ja 3 kohdan kolmannen alakohdan ja 105 b artiklan mukaisesti haluavat soveltaa vähintään 12 prosentin suuruisia alennettuja verokantoja, 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäisverokantaa alhaisempia alennettuja verokantoja tai vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus, on viimeistään ... päivänä ...kuuta... [18 kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] annettava yksityiskohtaiset säännöt kyseisten mahdollisuuksien käyttämisestä. Jäsenvaltioiden on toimitettava arvonlisäverokomitealle antamansa keskeiset kansalliset säännökset.
6. Komissio esittää viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2025 neuvostolle jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella kertomuksen, joka sisältää kattavan luettelon tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa ja 105 b artiklassa tarkoitetuista tavaroista ja palveluista, joihin jäsenvaltioissa sovelletaan alennettuja verokantoja, myös 98 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähimmäismäärää alhaisempia alennettuja verokantoja, tai vapautuksia, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus.

105 b artikla

Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2021 sovelsivat unionin oikeuden mukaisesti alennettuja verokantoja, jotka ovat vähintään 5 prosenttia, asumista koskeviin liiketoimiin, jotka eivät kuulu sosiaalipolitiikan piiriin, voivat 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti jatkaa kyseisten alennettujen verokantojen soveltamista. Tällöin tällaisiin liiketoimiin sovellettavan verokannan on oltava vähintään 12 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2042 alkaen.

Jäsenvaltioiden on toimitettava arvonlisäverokomitealle kirjallisina ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja koskevat keskeiset kansalliset säännökset ja soveltamisedellytykset viimeistään ... päivänä...kuuta... [kolmen kuukauden kuluttua tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Muut jäsenvaltiot voivat 98 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltaa vähintään 12 prosentin alennettua verokantaa tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin samoin edellytyksin, joita sovellettiin 1 päivänä tammikuuta 2021 tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa.

Sovellettaessa 98 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa tässä artiklassa tarkoitettujen liiketoimien katsotaan kuuluvan liitteessä III olevan 10 kohdan soveltamisalaan.";

- 16) kumotaan VIII osaston 4 luku;
- 17) kumotaan 123, 125, 128 ja 129 artikla;

18) korvataan 221 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa verovelvolliset 220 artiklan 1 kohdassa tai 220 a artiklassa säädetystä velvollisuudesta laatia lasku verovelvollisten niiden alueella tekemistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jotka on vapautettu verosta 98 artiklan 2 kohdan, 105 a ja 132 artiklan, 135 artiklan 1 kohdan h–l alakohdan, 136, 371, 375, 376 ja 377 artiklan, 378 artiklan 2 kohdan, 379 artiklan 2 kohdan sekä 380–390 c artiklan nojalla ja joihin liittyy tai ei liity oikeus edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen.";

19) korvataan 288 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohta seuraavasti:

"2) sellaisten 98 artiklan 2 kohdan tai 105 a artiklan nojalla vapautettujen liiketoimien arvosta, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus;"

20) korvataan 316 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jollei asianomaisiin verovelvolliselle jälleenmyyjälle luovutettuihin tai tämän maahantuomiin taide-, keräily- ja antiikkiesineisiin ole sovellettu alennettua verokantaa, jäsenvaltioiden on myönnettävä verovelvollisille jälleenmyyjille oikeus valita voittomarginaalijärjestelmän soveltaminen seuraavien liiketoimien osalta:

a) niiden taide-, keräily- tai antiikkiesineiden luovutukset, jotka verovelvollinen jälleenmyyjä itse on maahantuonut;

- b) tekijän tai tämän oikeudenomistajien verovelvolliselle jälleenmyyjälle luovuttamien taide-esineiden luovutukset;
- c) muun verovelvollisen kuin verovelvollisen jälleenmyyjän verovelvolliselle jälleenmyyjälle luovuttamien taide-esineiden luovutukset.";

21) kumotaan 387 artiklan c alakohta;

22) korvataan liitteen III otsikko seuraavasti:

"Luettelo tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista, joihin voidaan soveltaa 98 artiklassa tarkoitettuja alennettuja verokantoja ja vapautuksia, joihin liittyy arvonlisäveron vähennysoikeus";

23) muutetaan liite III tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla
Direktiivin (EU) 2020/285 muuttaminen

Korvataan direktiivin (EU) 2020/285 1 artiklan 15 alakohta seuraavasti:

"15) Korvataan 288 artikla seuraavasti:

"288 artikla

1. Edellä 284 artiklassa säädetyn verovapautuksen soveltamisessa viitearvona käytettävä vuosittainen liikevaihto koostuu seuraavista arvonlisäverottomista määristä:
 - a) tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten arvo siltä osin kuin niitä verotettaisiin, jos luovutusten ja suoritusten suorittaja olisi muu kuin verosta vapautettu verovelvollinen;
 - b) sellaisten 98 artiklan 2 kohdan tai 105 a artiklan nojalla verosta vapautettujen liiketoimien arvo, joihin liittyy edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähennysoikeus;
 - c) edellä 146–149, 151, 152 ja 153 artiklan nojalla verosta vapautettujen liiketoimien arvo;
 - d) edellä 138 artiklan nojalla verosta vapautettujen liiketoimien arvo siltä osin kuin kyseisessä artiklassa säädetty vapautus soveltuu;

- e) kiinteistöjä koskevien liiketoimien, 135 artiklan 1 kohdan b–g alakohdassa tarkoitettujen rahoitusliiketoimien sekä vakuutus- ja jälleenvakuutuspalvelujen arvo, jolleivät nämä liiketoimet ole luonteeltaan liitännäisiä.
2. Verovelvollisen suorittamia aineellisten tai aineettomien tuotantohyödykkeiden luovutuksia ei oteta huomioon 1 kohdassa tarkoitettua liikevaihtoa laskettaessa.””.

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 1 artiklan 1, 2, 5 ja 7 kohdan, 12 kohdan siltä osin kuin on kyse direktiivin 2006/112/EY 103 artiklan poistamisesta, 20 kohdan sekä 2 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2025.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän direktiivin liitteessä lueteltuja, direktiivin 2006/112/EY liitteessä III olevia 7 ja 13 kohtaa, jotka koskevat pääsyä kyseisten kohtien piiriin kuuluvien tapahtumien tai vierailujen suoratoistoon, sekä 26 kohtaa koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 1 päivästä tammikuuta 2025.

2. Jäsenvaltioiden on välittömästi toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset kirjallisina komissiolle.
3. Jäsenvaltioiden antamissa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen direktiivin 2006/112/EY XII osaston 4 luvussa säädetyn voittomarginaalijärjestelmän osalta tämän direktiivin asiaa koskevien säännösten muuttamiseksi sen arvioinnin perusteella, ovatko digitaaliaikaan mukautetut ja määränpääperusteisen arvonlisäverojärjestelmän tavoitteen mukaiset, tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavat ratkaisut mahdollisia.

5 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Muutetaan direktiivin 2006/112/EY liite III seuraavasti:

- 1) korvataan 3-8 kohta seuraavasti:
 - ”3) lääkinnällisiin ja eläinlääkinnällisiin tarkoituksiin käytettävät farmaseuttiset tuotteet, mukaan lukien ehkäisyyn ja naisten intiimihygieeniseen suojeluun käytettävät tuotteet sekä imukykyiset hygieniatuotteet;
 - 4) lääkinnälliset varusteet, laitteet, välineet, tuotteet, apuvälineet ja suojavälineet (mukaan lukien kasvosuojaimet terveydensuojelutarkoituksiin), jotka on tavallisesti tarkoitettu käytettäväksi terveydenhuollossa tai vammaisten henkilöiden käyttöön, vamman kompensoimiseksi ja voittamiseksi välttämättömät tavarat sekä tällaisten tavaroiden mukauttaminen, korjaaminen, vuokraus ja leasing-vuokraus;
 - 5) henkilökuljetus ja matkustajien mukanaan kuljettamien tavaroiden, kuten matkatavaroiden, polkupyörien, mukaan lukien sähköpolkupyörät, moottori- tai muiden ajoneuvojen kuljettaminen tai henkilökuljetukseen liittyvien palvelujen suorittaminen;

- 6) joko fyysisillä alustoilla olevien tai sähköisesti luovutettavien tai molemmissa muodoissa olevien kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien luovutukset, mukaan lukien kirjastolainaus (mukaan lukien esitteet, lehtiset ja vastaavat painotuotteet, lasten kuva-, piirustus- tai värityskirjat, nuottikirjat tai -käsikirjoitukset, kartat ja merikortit tai niiden kaltaiset kartat), lukuun ottamatta kokonaan tai pääasiassa mainontaan tarkoitettuja julkaisuja ja kokonaan tai pääasiassa videosisältöä tai kuultavaa musiikkia sisältäviä julkaisuja; voittoa tavoittelemattomien järjestöjen julkaisujen valmistaminen ja tällaiseen valmistukseen liittyvät palvelut;
- 7) pääsy näytöksiin, teattereihin, sirkuksiin, messuille, huvipuistoihin, konsertteihin, museoihin, eläintarhoihin, elokuvateattereihin, näyttelyihin ja vastaaviin kulttuuritapahtumiin ja -tiloihin tai pääsy kyseisten tapahtumien tai vierailujen suoratoistoon tai molempiin;
- 8) radio- ja televisiolähetyspalvelujen vastaanotto ja tällaisten ohjelmien verkkolähetykset mediapalvelun tarjoajan tarjoamina; internetyhteyspalvelut, joita tarjotaan osana jäsenvaltioiden määrittelemää digitalisaatiopolitiikkaa;”;

2) korvataan 10 ja 10 a kohta seuraavasti:

”10) asuntojen luovutus ja rakentaminen osana jäsenvaltioiden määrittelemää sosiaalipolitiikkaa; kunnostaminen ja muuttaminen, mukaan lukien purkaminen ja jälleenrakentaminen, sekä asuntojen ja yksityisasuntojen korjaus; kiinteän omaisuuden vuokraus asuinkäyttöön;

10 a) yleisen edun mukaiseen toimintaan käytettävien julkisten ja muiden rakennusten rakentaminen ja kunnostaminen;”;

3) lisätään kohta seuraavasti:

” 10 c) aurinkopaneelien luovuttaminen ja asentaminen yksityisasuntoihin, asuntoihin sekä julkisiin ja muihin rakennuksiin, joita käytetään yleisen edun mukaiseen toimintaan, ja niiden läheisyyteen;”;

4) korvataan 11 kohta seuraavasti:

”11) sellaisten tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, jotka on tavallisesti tarkoitettu käytettäväksi maataloustuotannossa, lukuun ottamatta tuotantotavaroita kuten koneita tai rakennuksia; ja 1 päivään tammikuuta 2032 asti kemiallisten torjunta-aineiden ja kemiallisten lannoitteiden luovuttaminen;”;

5) lisätään kohta seuraavasti:

”11 a) elävät hevoseläimet ja eläviin hevoseläimiin liittyvien palvelujen suoritukset;”;

6) korvataan 13 kohta seuraavasti:

”13) pääsy urheilutapahtumiin tai kyseisten tapahtumien suoratoistoon tai molempiin; urheilutilojen käyttö ja urheilu- tai liikuntatuntien tarjoaminen myös suoratoistona;”;

7) poistetaan 14 kohta;

8) korvataan 15 kohta seuraavasti:

”15) jäsenvaltioiden määrittelemää sosiaaliapua tai sosiaaliturvaa tarjoavien ja jäsenvaltioiden sosiaalisia hyvinvointipalveluja tuottaviksi tunnustamien laitosten tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset siltä osin kuin kyseisiä liiketoimia ei ole vapautettu verosta 132, 135 ja 136 artiklan nojalla;”;

9) korvataan 18 ja 19 kohta seuraavasti:

”18) muut kuin 13 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen suorittamat jätevedeen, yleisten teiden puhtaanapitoon, kotitalousjätteiden keruuseen ja jätteiden käsittelyyn tai kierrätykseen kuuluvat palvelut;

19) kodinkoneiden, kenkien ja nahkatavaroiden, vaatteiden ja liinavaatteiden korjauspalvelut (mukaan lukien korjaus- ja muutospalvelut);”;

10) korvataan 21 kohta seuraavasti:

”21) parturi- ja kampaamopalvelut;”;

11) lisätään kohdat seuraavasti:

”22) sähkön, kaukolämmityksen ja kaukojäähdytyksen sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2018/2001* liitteessä IX olevassa A osassa mainituista raaka-aineista tuotetun biokaasun luovutukset; sellaisten erittäin tehokkaiden vähäpäästöisten lämmitysjärjestelmien luovuttaminen ja asentaminen, jotka täyttävät komission asetuksen (EU) 2015/1189** liitteessä V ja komission asetuksen (EU) 2015/1185*** liitteessä V vahvistetut päästöjen (PM) viitearvot ja joille on myönnetty EU:n energiamerkki sen osoittamiseksi, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1369**** 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kriteeri täyttyy; sekä 1 päivään tammikuuta 2030 asti maakaasu ja polttopuuna käytettävä puu;

23) elävät kasvit ja muut kukkaviljelytuotteet, mukaan lukien sipulit, puuvilla, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet, leikkokukat ja leikkovihreä;

- 24) lasten vaatteet ja jalkineet; auton lastenistuinten luovutus;
- 25) polkupyörien, mukaan lukien sähköpolkupyörät, luovutus; tällaisten polkupyörien vuokraus- ja korjauspalvelut;
- 26) liitteessä IX olevassa A, B ja C osassa lueteltujen taide-, keräily- ja antiikkiesineiden luovutus;
- 27) oikeudelliset palvelut, joita suoritetaan työsopimussuhteessa oleville henkilöille ja työttömille työtuomioistuinmenettelyssä, sekä oikeudelliset palvelut, joita suoritetaan oikeusapujärjestelmän nojalla, sellaisena kuin jäsenvaltiot ovat ne määritelleet;
- 28) työkalut ja muut välineet, jotka on tavallisesti tarkoitettu käytettäväksi pelastus- tai ensiapupalveluissa, kun ne luovutetaan siviili- tai väestönsuojelun alalla toimiville julkisille elimille tai voittoa tavoittelemattomille järjestöille;

- 29) majakkalaivojen, majakkojen tai muiden navigointiapuvälineiden käyttöön liittyvien palvelujen suoritukset ja hengenpelastuspalvelut, mukaan lukien pelastusvenepalvelun organisointi ja ylläpito.

-
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (uudelleenlaadittu) (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).
- ** Komission asetus (EU) 2015/1189, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY täytäntöönpanemisesta kiinteän polttoaineen kattiloiden ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta (EUVL L 193, 21.7.2015, s. 100).
- *** Komission asetus (EU) 2015/1185, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY täytäntöönpanemisesta kiinteää polttoainetta käyttävien paikallisten tilalämmittimien ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta (EUVL L 193, 21.7.2015, s. 1).
- **** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).”
-